



עוזרי ליד כמה מעבודותיו בגלריה זימאק בתל אביב. השאלו את צ'ק קלוח צילום: John Berens

"אנשים בינוניים קיימים בכל מקום"

אוצרים וציירים מזלזלים בו, טוענים שהוא מסחרי מדי ומתעסק בעיקר בדימויים נשיים, אך עם כ-4,000 עבודות במוזיאונים נחשבים ובאוספים פרטיים קשה להתווכח. **יגאל עוזרי**, שהחל כצייר מופשט ונהפך להיפר-ריאליסט, מציג בתל אביב ומסביר למה הוא אמן מוצלח יותר מרפי לביא

במוזיאון תל אביב – "ארבע עור נות", שאצר מוטי עומר בקטלוג התערוכה, שהיתה מתקופתו המור שפשת של עוזרי, התפייט מוטי עומר וכתב כי במרוצת השנים ערי ורי "נעשה יותר ויותר מודע לצור רך שלו להנכיח את הנעדר להתקרב אל קפלי הממשות מתוך

לאמנויות יפות כבילבא. יצירר תינו נכללות גם באוספי הקבע של מוזיאון ויטני לאמנות אמריקאית, מוזיאון מקניי בסן אנטוניו, מוזיאון היהודי בניו יורק, הספרייה הציבורית של ניו יורק, המוזיאון לאמנות עכשווית בסן דייגו ועוד. בישראל הוצגה התערוכה המוזיאולית האחרונה שלו ב-2005

צילומים שמעובדים מתוך סרט וידיאו. יגאל עוזרי, בן 59, החל את דרכו האומנותית כצייר מופשט, עבר לניו יורק ושם נחשף לדבריו לעומק לסגנון ההיפר-ריאליסטי. יצירותיו הוצגו במוזיאונים רבים, בהם האלברטינה ברוינה, מוזיאון תייסן בורנמיסה במדרידה, מוזיאון בירמינגהם האנגלי והמוזיאון

– "אמן פוליטי חזק ונפלא", כדבר רי עוזרי. הקונספט המרכזי בציורים הוא דיוקם המושלם: ממבט ראשון מרוחק הם נראים כמו צילום. רפרודוקציות של הציורים, במיוחד כאלו שמוצגות על מסך, עלולות לתעתע במיחה. עוזרי מסביר שאת הציורים הוא מבצע בסיוע 15 אסיסטנטים ועל פלי

שעוזרי הכיר במקרה וביקש ממנה לדגמן עבור ציוריו. ברקע הדמויות נראה פארק בר מאונטיין שלצד נהר החדסון, צפונית למטרופולין ניו יורק. הדמויות עטויות מעט בני דים או כלל לא, וכל אחת מופיעה בכמה וכמה ציורים שמוכיחים אחד את השני. בקטלוג התערוכה מופיעים גם ציורים של השחקנית וופי גולדברג ושל האמן הסיני אייווי

נעמה ריבה

ת קירות גלריה זימאק שב- כיכר המדינה בתל אביב של האמן הישראלי הניו-יורקי יגאל עוזרי. בתערוכה הקרויה "הסופה" יש שתי דמויות מרכזיות: סוניה, דוגמנית אדמונית, וקריסטי, צעירה אפרו-אמריקאית



ללא כותרת (קריסטל), 2017. מתוך התערוכה צילומים: John Berens

המשך מעמ' 1

תשווקה לגעת בתוכנם המופנם והנגלם מהעין. את העבודה "אר" בע העונות" מ-2003 הגדיר עומר כפרצית דרך חשובה בעבודתו של עוזרי, שבה הוא קשוב יותר לטבע. כשמביטים על הצילום הוא ועל התערוכה הנוכחית, קשה לנחש שמדובר באותו אמן. ייתכן שמדובר בהתפתחות אמנותית, וייתכן שעוזרי, אדם בעל חוש שיווקי יוצא דופן, גילה מה מוכר יותר ולכן בשנים האחרונות הוא מוזהה יותר עם ציורי נשים צעירות ויפות.

עוזרי לא מבין את התימהון בנוגע לעיסוק בנשים: מאז ומעולם לש נשים היו דומיננטיות במדיום בעולם האמנות, הוא אומר, ומציין

עוזרי: "אמנות צריכה לעצבן? אותי מעניין ביוטי ואני לא מתיבייש בזה. אני גם לא מתיבייש להגיד שאני האמן היחיד באמריקה שמתעסק ביופי"

הבארק? "או לא היה להם את הפיגמנטיים שיש כיום ואת היקף הצביר עם. לא היתה להם יכולת ליצור ציור עם מקומים כמו היום. עם תחושת עור וטובליות. בצויר שלי מרגישים שיש חיות ולא קיפאון. אני מתעסק באופן אחר לחלוטין בדמויות. הפיזיולוגיה אחרת ואין בצוירים שלי את היפיוף שאיפיון את תקופות הרנסנס והבארק. למה אוצרים ישראלים מולד לים בין? "אוצרים כמו רותי דירקטור (אוצרת בכירה כמוזיאון תל אביב; נ"ר) ולזו גם בעבודות



ללא כותרת (אולה וסוזנה), 2015



ללא כותרת (אולה), 2017

אחרות שלי. הבינוניות חוגגת בעולם בכל התחומים. יש אנשים בינוניים שלא נותנים לאף אחד לעלות והם קיימים בכל מקום. אני לא צריך להציג במוזיאון תל אביב, אני האמן הישראלי הכי נאסף ואני האמן שעשה הכי הרבה תערוכות. אני מציג בכל העור"ל ואני לא יכול להספיק הכל".

לעצבן. האמנות שלך לא מעצבת.
"אותי מעניין ביוטי ואני לא מתיביש בזה. אני גם לא מתיביש להגיד שאני האמן היחיד באמריקה שמתעסק ביופי. יש עלי ביקר רת שאני צייר מסחרי. רפי לביא (שמת ב-2007 וכתב ביקורות אמ"נות ב"העיר"; נ"ר) שתקף אותך, הוא גם צייר מסחרי. אמרתי לו: גם אתה צייר מסחרי, אבל אתה מוכר 3,000- דולר ואני 100- אלף דולר. יאיר גרבו, שמונבל ביכולות הטכניות שלו – הוא

קרל לואיס קנה, גם חכמי וסבג
עוזרי מצייר 50- ציורים בשנה ואפשר להמשיך למתוח עליו ביקורת, אבל כ-4,000 ציורים ותחרוטים שלו מפורזים כיום אצל אספנים. יצירות שלו מפארות את בתיהם של אלטון ג'ון, האצן האולימפי קרל לואיס סקי, ויין ייקס, מיקה וליביה שטראוס, ריצ'רד מסי ולורה דבור'קין. בארץ רוכשים את ציוריו בין השאר יוסי חכמי, בנו כלב, עמי בראון ודודון סבג. "אני לא מרגיש שאני מייצר כל כך הרבה", הוא עונה לשאלה מה מניע אותו לעבוד כל כך הרבה. "אני עובד עם אסטיטנטים. מה שצייר רגיל עושה בשבנה – אנחנו עושים בחודש. עולם האמנות הוא צבוע, ויש אמנים שלא היו מפנים אליהם שאלות מהסוג הזה. מי שהו היה שואל את פיקאסו שא"ל כן, האם הוא מצייר הרבה? מה זה משנה?"



ללא כותרת, 2016

יכול לתקוף ציור שלי? הוא לא יכול לעמוד באותה ספרה. אם צק קלון (אחד הציירים הישראליים סטים החשובים בעולם; נ"ר) בא לשאול אותי איך אני עושה ציור מסוים, ומגיע עם כל האסטיטנטים שלו, אני לא צריך את רפי לביא. קלון בא להחליף אותי ציורים. אתה משווה מכירת מכוניות ליצירות?
"אנשים רוצים לרכוש כל דבר יפה, אבל הדבר הגדול זה להשפיע לאנשים על החיים. כשצייר צעיר אומר לי ששיניתי לו את החיים האמנותיים, זה דבר גדול. כאשני ראינו את "לאס מניאנס" (של הצייר הספרדי דיגו ולסקו שמר צגת כפראדו במדריד; נ"ר), אשר לחתך את הציון, כי עמדתו והתבוננות בו הרבה ומן".

אתה לא חושב שהמתחם הזה פטרוני? זה הרי עסק אקלקטי עם הכל מהכל.
"זה יפה שאדם כמו משה מא' נה נותן מיליונים. נכון, הוא גם מרוויח, אבל יש אמנים שלא יכולים לשלם הרבה על מקום, והוא נותן להם אותה. אנתוני הייטס בעידן של פיוזן. תקופה של ערבוב".

תשובות
1. "עד כדי כך שאחז לא תשחח שילך כבר לישון".
2. "בניו יש יורש הוא צחוק סמוי".
אכלוסיית אמנים.